

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 16C/386/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2115220850
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Hanzlíková
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2016:2115220850.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava samosudkyňou JUDr. Janou Hanzlíkovou v právnej veci žalobcu: Orange Slovensko, a.s., Metodova 8, 821 08 Bratislava, IČO: 35 697 270, zast. Bobák, Bollová a spol. s r.o., advokátska kancelária, Dr. VI. Clementisa 10, 821 02 Bratislava, proti žalovanej: L., o zaplatenie sumy 477,75 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

1. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 86,50 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,25% ročne zo sumy 86,50 eur od 28. 03. 2014 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.
2. Súd žalobu vo zvyšnej časti z a m i e t a .
3. Súd žalovanej náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa návrhom zo dňa 28. 07. 2015, doručeným tunajšiemu súdu dňa 18. 08. 2015, domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť mu sumu 477,75 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 477,75 eur od 28. 03. 2014 do zaplatenia a náhradu trov konania.

Žalobca svoj návrh odôvodnil tým, že v zmysle zmlúv č. AXXXXXXX a č. AXXXXXXX vypožičal žalovanej 2 ks SIM kariet, ktoré jej umožňujú využívať telekomunikačné služby poskytované žalobcom, pričom SIM kartám boli priradené účastnícke telefónne čísla XXXXXXXXXXXX a XXXXXXXXXXXX. Žalobca sa tiež domáha voči žalovanej náhrady škody vo výške 160,42 eur a 165,83 eur, ktorá mu vznikla za odpredané mobilné telefóny/telekomunikačné zariadenia LG Optimus L5 II white a Orange Daytona. Uvedená škoda predstavuje rozdiel medzi predajnou cenou mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia a jeho akciovou cenou, ktorú spôsobila žalovaná žalobcovi tým, že získala mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie za cenu zvýhodnenú oproti cene trhovej tak, že podpisom Dodatku sa zaviazala používať služby a za tieto platiť po dobu viazanosti a následne porušila svoj základný záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu počas dohodnutej doby (tzv. doby viazanosti) a platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby. Žalovaná riadne a včas nezaplatila cenu poskytnutých služieb vo výške 216,50 eur vyfakturovaných v období od 2013/11 - 2014/01. Žalobca pokusom o pokonávku zo dňa 13. 03. 2014 oznámil žalovanej sumu neuhradených faktúr za jednotlivé mesiace a sumu za mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie, vyzval ju na ich úhradu v dodatočnej lehote. Žalovaná uhradila časť pohľadávky vo výške 65 eur, ktorú si žalobca v tomto konaní neuplatňuje. Žalobca si uplatňuje úrok z omeškania z celkovej dlžnej sumy, a to počnúc dňom nasledujúcim po uplynutí lehoty na dodatočné plnenie uvedenej v pokuse o pokonávku, t. j. od 28. 03. 2014.

Žalovanej bol návrh s prílohami doručený dňa 20. 01. 2016, k tomuto sa nevyjadřila.

Súd vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle § 115a ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, pretože sa jedná o drobný spor, pričom vykonal dokazovanie oboznámením sa s návrhom zo dňa 28. 07. 2015, Zmluvou o pripojení č. A4966000 zo dňa 01. 04. 2010, Dodatkom k Zmluve o poskytovaní verejných služieb - č. zmluvy A4966000 zo dňa 18. 09. 2013, Prílohou č. 1 Dodatku k Zmluve, Zmluvou o poskytovaní verejných služieb zo dňa 19. 07. 2013, Dodatkom k zmluve o poskytovaní verejných služieb č. A7093412 zo dňa 19. 07. 2013, Pokusom o pokonávku zo dňa 13. 03. 2014, faktúrami, Všeobecnými podmienkami poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej mobilnej siete spoločnosti Orange Slovensko, a.s. (ďalej len „všeobecné podmienky“), ako aj s ostatným obsahom spisu. Rozsudok bol verejne vyhlásený bez nariadenia pojednávania v zmysle § 156 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku. Miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli súdu v zákonnej lehote, účastníci konania ani ich zástupcovia na verejnom vyhlásení rozsudku neboli prítomní.

Z vykonaného dokazovania súd zistil nasledovný skutkový stav.

Žalobca a žalovaná dňa 01. 04. 2010 uzavreli Zmluvu o pripojení č. A4966000, v zmysle ktorej bola žalovanej poskytnutá SIM karta s telefónnym číslom XXXXXXXXXX a účastnícky program Volania do všetkých sietí 100, dňa 18. 09. 2013 uzavreli Dodatok k Zmluve o poskytovaní verejných služieb č. K. v zmysle ktorého si žalovaná aktivovala účastnícky program Panter 35 eur a odkúpila mobilný telefón značky LG Optimus L5 II white za kúpnu cenu 5 eur a zároveň sa zaviazala po dobu 24 mesiacov zotrvať v zmluvnom vzťahu so žalobcom, dňa 19. 07. 2013 uzavreli Zmluvu o poskytovaní verejných služieb, v zmysle ktorej bola žalovanej poskytnutá SIM karta s telefónnym číslom XXXXXXXXXX a účastnícky program Kengura 30 eur a dňa 19. 07. 2013 uzavreli Dodatok k Zmluve o poskytovaní verejných služieb, v zmysle ktorého žalovaná odkúpila mobilný telefón značky Orange Daytona za kúpnu cenu 1 euro a zároveň sa zaviazala po dobu 24 mesiacov zotrvať v zmluvnom vzťahu so žalobcom. Pokusom o pokonávku zo dňa 13. 03. 2014 vyzval žalobca žalovanú na zaplatenie pohľadávky vo výške 649,55 eur najneskôr do 27. 03. 2014.

V konaní si žalobca uplatnil nárok na zaplatenie ceny za poskytnuté elektronické komunikačné služby vyúčtované faktúrou č. 5229938196 splatnou dňa 10. 12. 2013 na sumu 54,86 eur (po odpočítaní parkovného), faktúrou č. 5229964119 splatnou dňa 10. 12. 2013 na sumu 50,44 eur, faktúrou č. 5233585100 splatnou dňa 10. 01. 2014 na sumu 38,15 eur (po odpočítaní parkovného), faktúrou č. 5233612095 splatnou dňa 10. 01. 2014 na sumu 36,19 eur, faktúrou č. 5237343209 splatnou dňa 09. 02. 2014 na sumu 16,60 eur (po odpočítaní parkovného, Voyo), faktúrou č. 5237371032 splatnou dňa 09. 02. 2014 na sumu 15,26 eur, faktúrou č. 5237364455 splatnou dňa 09. 02. 2014 na sumu 5 eur.

Okrem súm vyúčtovaných uvedenými faktúrami žalobca žiadal aj zaplatenie náhrady škody v sume 160,42 eur ako rozdielu medzi predajnou cenou mobilného telefónu vo výške 180 eur a jeho akciovou cenou 5 eur a náhrady škody v sume 165,83 eur ako rozdielu medzi predajnou cenou mobilného telefónu vo výške 200 eur a jeho akciovou cenou 1 euro, pričom dôvodom uplatneného nároku na náhradu škody malo byť porušenie povinnosti žalovanej zotrvať v zmluvnom vzťahu so žalobcom počas dohodnutej doby viazanosti a platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby.

Podľa § 488 Občianskeho zákonníka, záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

Podľa § 489 Občianskeho zákonníka, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

Podľa § 43 ods. 1 zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

Podľa § 42 ods. 4 písm. b) zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, účastník je povinný platiť cenu za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o pripojení a podľa tarify, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženia dokladu o vyúčtovaní.

Podľa § 43 ods. 12 písm. b) zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov platí za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o poskytovaní verejných služieb, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženej faktúry.

Podľa § 44 ods. 1 zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov zmluvou o poskytovaní verejných služieb sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebné pripojenie k verejnej sieti alebo poskytovať príslušné služby. Podnik môže vydať všeobecné podmienky a cenník, ktoré sú súčasťou zmluvy. Zmluva o poskytovaní verejných služieb je písomná; to neplatí pre predplatené služby, poskytovanie služieb prostredníctvom verejných telefónnych automatov a iných verejných prístupových bodov. Písomnú zmluvu o poskytovaní verejných služieb je možné meniť aj inou ako písomnou formou, ak sa na tom zmluvné strany dohodnú; to neplatí pre záväzky účastníka, ktoré podľa Občianskeho zákonníka možno dojednať len v písomnej forme.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa / neprijateľná podmienka/. To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Z vykonaného dokazovania vyvodil súd ten právny záver, že návrh je dôvodný len z časti. Účastníci konania platne uzavreli zmluvu o pripojení a zmluvu o poskytovaní verejných služieb (ktorých neoddeliteľnou súčasťou sú všeobecné podmienky), ktoré majú charakter spotrebiteľskej zmluvy a z ktorých žalobcovi vyplývala povinnosť poskytovať žalovanej elektronické komunikačné služby, ktorú si v rozhodnom období splnil, pričom žalovaná si svoju povinnosť vyplývajúcu z článku 6 bod 6.2 písm. b) všeobecných podmienok, a síce platiť cenu za poskytnuté služby podľa zmluvy a podľa cenníka, ako i cenu za iné služby až na základe predloženia faktúry v súlade s ustanovením článku 11 bod 11. 8 všeobecných podmienok, nespĺnila v lehote splatnosti. Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam považoval súd nárok žalobcu na zaplatenie ceny za poskytnuté elektronické komunikačné služby vyúčtované vyššie uvedenými faktúrami v sume 86,50 eur za dôvodný. (Nakoľko žalovaná po zaslaní pokusu o pokonávkou uhradila sumu 65 eur).

Ďalším nárokom tvoriacim faktúry a teda žalovanú sumu je suma predstavujúca poplatok za čiastočné obmedzenie poskytovaných služieb z dôvodu neplatenia, ktorý si žalobca uplatňoval v sume 12,50 eur bez DPH, 15,- eur s DPH a to vo faktúre č. 5229938196, faktúre č. 5229964119, faktúre č. 5237343209, faktúre č. 5237371032. Súd poukazuje na to, že žalobca fakturuje žalovanej poplatok za čiastočné obmedzenie poskytovaných služieb, čím dochádza k značnej nerovnováhe v právach a povinnostiach medzi dodávateľom a spotrebiteľom v neprospech spotrebiteľa, keďže predmetné úkony majú za následok obmedzený prístup účastníka k službám, teda účastník ako spotrebiteľ nemá možnosť využívať služby pôvodne mu poskytované žalobcom, teda žalovaná ako spotrebiteľ bola povinná platiť sankciu za to, že poskytovateľ služieb mu už nebude dodávať všetky služby. V zmysle bodu 1.8 všeobecných podmienok služba je elektronická komunikačná služba, ktorá spočíva úplne alebo prevažne v prenose signálov v sieti, umožňujúca prenos hlasovej komunikácie, dátovej komunikácie alebo iných foriem komunikácie, služby pozostávajú z verejnej mobilnej telefónnej služby alebo zo služby prenosu dát, z iných služieb a s nimi súvisiacich služieb alebo z iných produktov. Služby poskytuje spoločnosť účastníkom v rozsahu a za podmienok upravených v zmluve, Cenníku a v týchto Všeobecných podmienkach, prípadne v osobitných dohodách, ktoré môžu byť medzi spoločnosťou Orange a účastníkom uzavreté rôznymi formami prístupnými podľa platných právnych predpisov. Zaplatením poplatku za čiastočné obmedzenie poskytovaných služieb spotrebiteľovi nebola poskytovaná žiadna služba, práve naopak bol mu znemožnený prístup k službám, preto má súd za to, že takéto dojednanie ohľadne poplatku za čiastočné obmedzenie poskytovaných služieb spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach medzi dodávateľom a spotrebiteľom v neprospech spotrebiteľa ako ich predpokladá ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka a že tento rozhodujúcej miere (ak nie až výlučne) predstavuje „skrytú“ sankciu pre spotrebiteľa za porušenie jeho povinností včas a riadne v súlade so zmluvou platiť úhrady za poskytnuté služby, ktorá podľa názoru súdu v neakceptovateľnom rozsahu prevyšuje takéto náklady a teda predstavuje tento poplatok možný jednorazový zdroj nie malého príjmu (zisku) dodávateľa na úkor spotrebiteľa. Výška tohto poplatku podľa názoru súdu výrazne prevyšuje výšku, ktorú možno označiť za primeranú o to viac, že v tomto prípade nejde o poplatok, ktorý súvisí s rozsahom využívania služieb dodávateľa spotrebiteľovi, o ktoré má spotrebiteľ záujem, ale o poplatok (stanovený jednostranne dodávateľom v ním vydanom cenníku, ktorý ani nebol súčasťou doručeného návrhu) určený výlučne pre prípad porušenia zmluvných povinností spotrebiteľom a to niekoľkokrát za sebou. V tomto prípade uvedený poplatok je spojený výlučne s činnosťou žalobcu vykonávanou len v jeho záujme, a preto by tento mal pokrývať maximálne náklady žalobcu spojené s takouto činnosťou. V zmysle uvedeného súd nárok žalobcu vyplývajúci z poplatku za čiastočné obmedzenie poskytovaných služieb v celom rozsahu (60 eur) zamietol.

Ďalším žalobcom uplatňovaným nárokom bol nárok na zaplatenie sumy 5 eur za upomienku, ktorá bola vyúčtovaná faktúrou č. 5237361155. Podľa bodu 16.2. písm. d) Všeobecných podmienok upomienky sa považujú za oznámené dňom doručenia upomienky na adresu trvalého bydliska účastníka, za doručenie sa považuje aj zásielka uložená na pošte a aj vrátená bez uloženia na pošte, ak je adresát neznámy...v prípade, že sa upomienka zaslala elektronickej forme, dňom odoslania upomienky do odkazovej schránky účastníka, resp. na poslednú známu e-mailovú adresu. V danom prípade je žalobca je povinný k žalobe pripojiť listinné dôkazy, na ktoré sa odvoláva, resp. uviesť dôkazy, ktoré v priebehu súdneho konania navrhuje vykonať. Jedná sa o jeho dôkaznú povinnosť a práve v sporovom konaní je nesplnenie dôkaznej povinnosti spojené s procesnou zodpovednosťou za nedokázanie tvrdených skutočností, to znamená s neunesením tzv. dôkazného bremena. Kto a v akom rozsahu má dôkazné bremeno, určujú normy hmotného práva. Zásadne ho má ten, v koho záujme je dokázanie určitej skutočnosti. Nepriaznivé procesné dôsledky (neúspech v spore)stíhajú v sporovom konaní práve toho, kto neunesol dôkazné bremeno (neoznačil potrebné dôkazy alebo uvedenými dôkazmi nebolo jeho tvrdenie dokázané). Na základe uvedeného je súd toho názoru, že žalobca neunesol dôkazné bremeno ohľadne tvrdenia o oprávnenosti výšky uplatnenej pohľadávky v časti nároku poplatku za upomienku, pretože nepredložil žiadne také dôkazy, ktorými by bolo možné objektívne posúdiť a preveriť výšku pohľadávky, ktorú si uplatňuje, ani je odoslanie, či doručenie žalovanej, preto súd v tejto časti (5 eur) žalobu zamietol.

Pokiaľ ide zvyšnú časť istiny, ktorou je žalobcom uplatňovaný nárok na náhradu škody v celkovej výške 326,25 eur (160,42 eur + 165,83 eur) vyčíslený ako rozdiel cien poskytnutých mobilných telefónov a ich akciových cien, tento nárok súd považoval za nedôvodný, a preto v tejto časti návrh zamietol.

Žalobca sa náhrady škody domáha z dôvodu porušenia povinnosti žalovanej zotrvať v zmluvnom vzťahu s ním počas doby viazanosti a riadne a včas uhrádzať svoje splatné záväzky, pričom takto skutkovo vymedzený nárok na náhradu škody je potrebné právne posudzovať podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Súdu je z jeho rozhodovacej činnosti známe, že žalobca potom ako sú mu zamietané návrhy, v ktorých sa domáha zaplatenia zmluvnej pokuty, z dôvodu, že predmetné ustanovenie o dojednanej zmluvnej pokute bolo pre jeho neprijateľnosť vyhlásené za neprípustné (rozhodnutie KS v Prešove sp. zn. 6Co/91/2011) a je tu daná podľa § 53a Občianskeho zákonníka povinnosť žalobcu zdržať sa ďalšieho uplatňovania nárokov na zaplatenie týchto zmluvných pokút, už nepožaduje zaplatenie zmluvnej pokuty, ale domáha sa náhrady škody vo výške rozdielu medzi predajnou cenou odpredaných zariadení a ich akciovou cenou. Žalobca poukazuje, že v zmysle dodatkov k zmluvám o poskytovaní verejných služieb podľa ktorého účastník vyhlasuje, že si je vedomý, že MT je mu predávaný za cenu uvedenú v čl. 1 bode 1.2 Dodatku, ktorej výška sa rovná rozdielu medzi spotrebiteľskou (trhovou) cenou MT a v zmysle tohto Dodatku poskytnutou zľavou zo spotrebiteľskej ceny, len z toho dôvodu, že sa účastník zaviazal užívať služby poskytované mu prostredníctvom SIM karty v zmysle ustanovení tohto Dodatku po dobu dohodnutú v tomto Dodatku, pričom nedodržanie tohto záväzku (konkrétne záväzkov uvedených v článku 2 v bode 2.2, 2.3 alebo 2.4) vzhľadom na výšku zľavy zo spotrebiteľskej ceny MT, ako aj prípadný obsah Prílohy č. 1 Dodatku, by spôsobilo, že Podniku vznikla škoda (minimálne v rozsahu zľavy zo spotrebiteľskej ceny MT).

Vychádzajúc z Dodatku k Zmluve poskytovaní verejných služieb č. A496600 a z Dodatku k Zmluve o poskytovaní verejných služieb č. A7093412, z týchto jednoznačne vyplýva, že účastníci zmluvného vzťahu sa dohodli na kúpnej cene mobilného telefónu v prípade prvého dodatku vo výške 5 eur a v prípade druhého dodatku vo výške 1 euro. Podľa ustanovenia § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti. Predpokladom vzniku tzv. všeobecnej občianskoprávnej zodpovednosti je protiprávny úkon, spôsobenie škody, príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou a zavinenie, pričom pre vznik zodpovednosti za škodu je nevyhnuté kumulatívne splnenie vyššie uvedených predpokladov. V konaní žalobca nepreukázal už splnenie prvého predpokladu, a to protiprávneho úkonu, nakoľko nepreukázal, že žalovaná v zmluvnom vzťahu nezotrvala po dobu 24 mesiacov. Spôsob ukončenia Zmluvy o pripojení a Zmluvy o poskytovaní verejných služieb je uvedený v Článku 4 (Doba platnosti a ukončenie Zmluvy) všeobecných podmienok, ktoré sú súčasťou zmlúv. V konaní žalobca nepreukázal, že by došlo k ukončeniu zmluvného vzťahu medzi účastníkmi konania jedným zo spôsobov uvedených v citovanom článku všeobecných podmienok. Keďže platné ukončenie zmluvy zo strany žalovanej žalobcom preukázané nebolo, a teda žalovaná splnila svoj záväzok zotrvania v zmluvnom vzťahu 24 mesiacov, nie je daný predpoklad protiprávneho úkonu.

Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa uhrádza skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk). Škodou sa rozumie ujma v majetkovej sfére poškodeného, ktorá je objektívne vyjadriteľná peniazmi, a je teda napravitelná poskytnutím majetkového plnenia, predovšetkým poskytnutím peňazí, ak nedochádza k naturálnej reštitúcii (R 55/1971). Skutočnou škodou sa rozumie ujma spočívajúca v zmenšení majetku poškodeného a reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré bolo nutné vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do predchádzajúceho stavu (R 55/1971). To, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk), je ujmom spočívajúcou v tom, že u poškodeného nedôjde v dôsledku škodnej udalosti k rozmnoženiu majetkových hodnôt, aj keď sa to dalo očakávať s ohľadom na pravidelný beh vecí.

Žalobca dôvodil, že mu vznikla škoda ako rozdiel medzi trhovou cenou zariadenia a jeho akciovou cenou, súd má však za to, že ku vzniku škody nedošlo. Nemožno totiž za škodu považovať to, že v rámci ofenzívnej obchodnej politiky žalobcu tento predáva zariadenia za nižšiu ako skutočnú cenu. Rozdiel medzi skutočnou a akciovou cenou tak nie je následkom tvrdeného, ale nepreukázaného protiprávneho úkonu žalovanej, ale výsledkom ich zmluvného konsenzu. Žalobca umožnil žalovanej na základe dodatkov k zmluvám kúpu telekomunikačných zariadení za ním určenú zníženú kúpnu cenu v rámci jeho marketingovej a obchodnej stratégie na trhu mobilných operátorov, keď je nepochybné, že k takémuto kroku, resp. k predaju za takýchto podmienok nebol nijako donucovaný, bolo to jeho dobrovoľné rozhodnutie podľa názoru súdu zamerané výhradne na účel získania klientov, pričom tento zmluvný konsenzus nemôže byť zo strany žalobcu reparovaný prehodnotením jeho rozhodnutia, ak sa nesplnia jeho očakávania, ktoré do zmluvného vzťahu so žalovanou vkladal. K protiprávnemu zmenšeniu

majetku žalobcu tak nedošlo, pretože tento za predané zariadenia obdržal dojednanú kúpnu cenu. S vyššie uvedeným záverom je spojené zároveň aj nesplnenie ďalšieho predpokladu pre vznik škody, ktorým je kauzálny nexus, pretože aj v prípade preukázania zavineného nezaplatenia ceny za poskytnuté služby a nezotrvania žalovanej v zmluvnom vzťahu po dobu viazanosti, dôvodom tvrdeného zmenšenia majetku žalobcu by nebol tento protiprávny úkon, ale uzavretie kúpnej zmluvy s žalovanou s obdržaním dojednanej kúpnej ceny. Akými očakávaniami bola vôľa žalobcu pri uzatváraní dodatkov k zmluve o pripojení riadená a ovplyvnená, teda, že poskytol žalovanej zľavu z kúpnej ceny telekomunikačného zariadenia/mobilného telefónu, nemá na vyššie uvedený záver žiadny vplyv, ani s ním právne nesúvisí. Zmenšenie majetku žalobcu o hodnotu zľavy z kúpnej ceny telekomunikačného zariadenia/mobilného telefónu, ktorú zľavu si pri uzatvorení dodatkov so žalovanou dojednal, nie je následkom porušenia povinnosti žalovanej platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby.

Z vyššie uvedených dôvodov súd žalobcovi právo na náhradu škody spolu s príslušným úrokom z omeškania nepriznal a v tejto časti návrh zamietol.

Pokiaľ ide o úrok z omeškania, žalobca pokusom o pokonávku zo dňa 13. 03. 2014 vyzval žalovanú na zaplataenie dlžnej ceny za poskytnuté elektronické komunikačné služby v lehote do 27. 03. 2014, čím poskytol žalovanej dlhšiu lehotu splatnosti, ako bola uvedená vo vyššie uvedených faktúrach. Žalovaná sa tak preukázateľne ocitla s plnením ceny za elektronické komunikačné služby v sume 86,50 eur v omeškaní dňa 28. 03. 2014, preto vznikol žalobcovi nárok požadovať od žalovanej popri plnení istiny vo výške 86,50 eur i úrok z omeškania, nakoľko ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu. Výška úroku z omeškania podľa citovaného ustanovenia nariadenia vlády SR je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako je základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania. Žalobcovi tak súd priznal voči žalovanej právo na zaplataenie úroku z omeškania vo výške 5,25 % (5 + 0,25%) ročne zo sumy 86,50 eur od 28. 03. 2014 do zaplataenia, nakoľko základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky ku dňu 28. 03. 2014 bola 0,25 %.

Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov súd považoval nárok žalobcu za odôvodnený len v časti o zaplataenie sumy 86,50 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 86,50 eur od 28. 03. 2014 do zaplataenia a žalobu v prevyšujúcej časti ako nedôvodnú zamietol.

Podľa § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, sú náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Podľa § 151 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa ustanovenia § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 151 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. Žalobca bol úspešný v časti konania o zaplataenie sumy 86,50 eur s príslušenstvom a v časti konania o zaplataenie sumy 391,25 eur s príslušenstvom bol neúspešný. Potom podľa výsledku konania ako celku bol hrubý úspech žalobcu v rozsahu 18,11 % a hrubý úspech žalovanej v rozsahu 81,89 % a tým je daný prevažný čistý úspech žalovanej v rozsahu 63,78 %, čo v konečnom dôsledku znamená právo žalovanej na náhradu účelne vynaložených trov celého konania práve takýmto percentom. Nakoľko si však v konaní úspešnejšia žalovaná právo na náhradu trov konania neuplatnila a ani jej v konaní žiadne trovy nevznikli, súd jej právo na náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Trnave.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podľa § 42 ods. 3 O. s. p. uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Podľa § 209 O. s. p. súd prvého stupňa vyzve toho, kto podal odvolanie neobsahujúce náležitosti podľa § 205, aby chýbajúce náležitosti doplnil podľa § 218 ods. 1 písm. d/ O. s. p. (odmietnutie odvolania). Ak aj napriek výzve súdu odvolanie nedoplní alebo ide o oneskorené odvolanie alebo podané tým, kto naň nie je oprávnený, predloží súd prvého stupňa odvolaciemu súdu. V takom prípade bude rovnako odvolanie odmietnuté.